

Това прави нѣкакви си 60—70 милиона лева, които много лесно биха се намѣрили отъ другаде чрезъ реалното облагане само на 20—30 голѣми износни фирми и едри индустриални и банкерски предприятия. А едно по-чувствително намаление на акциза, ще насърдчи консумацията, което ще се отрази благотворно върху здравословното състояние на населението.

Захарното производство и свързаното съ него цѣвкло-сѣяне, сѣж важни стопански и социални въпроси, на които трѣбва да се даде възможното най-радикално разрешение, безъ повече отлагане.

Посочениятъ примѣръ не е единиченъ, а дава характеристика на цѣлата данъчна система у насъ. По наклонната плоскостъ на косвеното облагане се е отишло твърде далече. **Ще трѣбва да се направи единъ решителенъ завој, назадъ къмъ прогресивното прѣко облагане на населението, продиктувано отъ стопански, социални и политически съображения.**

Едновременно съ това, щѣ трѣбва чувствително да се опрости и рационализира събирането на данъцитѣ, за улеснение на населението, което сега изпитва истински тормозъ, отъ страна на данъчните власти, безъ самитѣ тѣ да сѣж виновни за това.

Тукъ не говоримъ за **другитѣ парични тяжести**, съ които земеделското население е претоварено, като: разнитѣ такси, глоби, гербовъ налогъ, заплащане трудътъ на свободни професии: лѣкари, адвокати, инженери и др. Тѣ сѣж сѣщо така извънредно голѣми и непоносими за неговия бюджетъ и за нищожнитѣ му доходи. Съ законъ земеделското население ще трѣбва да бжде облекчено по отношение на тѣзи тяжести, които съставляватъ едно значително разходно перо въ бюджета на селското семейство.

За да не удължаваме нашето изложение, ще споменемъ, само, за още нѣкои, сѣщо така първостепенни, въпроси на нашата стопанска политика, които сѣж твърде навременни и наложителни.

Такъвъ единъ въпросъ е — **повдигането културния уровеньъ** на селското население, който днесъ стои на извънредно низко ниво и излага страната ни, като цивилизована държава. Въ стремежа си да развиемъ и заздравимъ държавнитѣ финанси, администрацията, стопанството, отбраната и културния видъ на страната, ние сме отишли доста далече въ пренебрежението къмъ живота, храната, облѣклото, здравето и възпитанието на народа, а особено — на селското население. България може да се похвали съ политически, стопански и културни придобивки, но едва ли би могла да стори сѣщото — съ едно здраво, жизнерадостно и благоденстващо население. Ето единъ първоразряденъ националенъ проблемъ, къмъ радикалното разрешение на който трѣбва да се насо-